

• (کیف قهر الاولیاء أنفسهم لما یرضی الله) ..

• چگونه اولیای الهی نفس خود را به آنچه مورد رضای الهی است، واداشتند؟

سألت العبد الصالح (علیه السلام) يوماً، وقلت: کیف قهر الأولیاء أنفسهم وطوعوها لما یرضی الله فقط.

روزی از عبد صالح (علیه السلام) پرسیدم و گفتم: چگونه اولیای الهی بر نفس خود چیره شدند و آن را فقط به آنچه مورد رضای خدا است، مطیع و فرمان بردار نمودند؟

فأجابني (علیه السلام): (بالله)، (وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ) (1).

در پاسخ فرمود: «به وسیله خدا!» (من خویشتن را بی گناه نمی دانم زیرا نفس، آدمی را به بدی فرمان می دهد مگر پروردگار من ببخشاید، زیرا پروردگار من آمرزنده و مهربان است) (2).

إن كنت تطلب فاطلب ما بينه الحسين (علیه السلام): "ماذا فقد من وجدك"، اطلب أن تتعلق به سبحانه في كل آن، فمن أحب شيئاً أعشى بصره. لو أنك تعلقت به وأحببته في كل آن فلن ترى غيره، ولن تعرف غيره، بل ستراه في كل شيء، وسترى كل شيء به سبحانه. ماذا فقد من وجدك، وماذا وجد من فقدك.

اگر خواسته ای داری، آنچه را که امام حسین (علیه السلام) بیان فرموده جویا باش: «(الهی! چه از دست داده، آن که تو را یافته است؟!))». بخواه که در هر لحظه، به خدای سبحان چنگ بزنی. کسی که چیزی را دوست بدارد، دیده اش نابینا می شود. اگر شما به خدا درآویزی و به او تعلق بگیری و در هر دم و لحظه ای او را دوست بداری، غیر او را نخواهی دید و غیر او را نخواهی شناخت، بلکه در همه چیز او را می بینی و همه چیز را به وسیله ای او و با او خواهی دید. الهی چه دارد آن که تو را ندارد؟! و چه از دست داده آن که تو را دارد!؟

1. یوسف: 53.

2 - یوسف: 53.

نعم، فمن وجد الله، ومن عرف الله لا ينقصه شيء، ولا يفقد شيئاً؛ لأنه عرف أن الله هو كل شيء. ومن فقد الله، ومن جهل الله تماماً لم يجد شيئاً، وهو فاقد لكل شيء، فلن تسد فقره كل الكرة الأرضية بما فيها؛ لأنه هو أمسى الفقر بعينه.

آری، هر کس خدا را بیابد و بشناسد، چیزی از او کم نمی‌شود و چیزی از دست نمی‌دهد زیرا دانسته که خدا همه چیز است؛ و هر کس خدا را گم کند و او را به طور کامل نشناسد، هیچ چیزی نخواهد یافت و در واقع همه چیز را از کف داده است. تمام کره‌ی زمین با هر چه که در آن است، فقر چنین انسانی را برطرف نمی‌سازد زیرا وی به واقع، فقیر گشته است.

وكل إنسان بحسب جهله بالله تجده يحس بنفس القدر بالفقر والنقص الدائم الذي لا يجد له ما يسده - بسبب جهله بالله - سوى المادة التي هي في الحقيقة كالماء المالح الذي يزيد عطش الشاربين ولا يرويهما أبداً.

شما می‌بینی هر انسان به مقدار جهلی که نسبت به خداوند دارد، نوعی احساس فقر و نقص همیشگی دارد که به دلیل عدم معرفت نسبت به خدا، برای برطرف نمودن آن، نیز چیزی جز ماده (امور مادی) نمی‌یابد. ماده (امور مادی) در حقیقت حکایت همان آب شوری است که تشنگی آشامنده را بیشتر می‌کند و هرگز او را سیراب نمی‌گرداند.

الغنى فقط بالله، من الله، ومن يعرض عن الله لن يجد الغنى الحقيقي، ويبقى يلهث خلف سراب حتى يهلك في قلب الصحراء.

بی‌نیازی، فقط به وسیله‌ی خدا و از خدا است. کسی که از خدا روی برگرداند، هرگز بی‌نیازی واقعی را نخواهد یافت. او آن قدر پی سراب له له می‌زند تا در دل بیابان، جان دهد.

المعرفة هي كل شيء، لذا قال محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) لعلي (عليه السلام): "يا علي إن ساعة تفكر خير من عبادة ألف عام".

معرفت و شناخت، همه چیز است. به همین دلیل است که محمد (صلی الله علیه وآله وسلم) به علی (علیه السلام) فرمود: **یا علی! یک لحظه اندیشیدن از عبادت هزار سال برتر است.**

فقلت: أطلب ما يرفع نقصي رغم جهلي، حفظك الله ونصرك وأعانك على من هم مثلي، كلامك لو رآه الصخر لحن وعقل، ولكن لا حول ولا قوة إلا بالله.

عرضه داشتیم: با وجود جهلی که دارم، خواستار آنچه که نقص مرا برطرف می‌سازد هستم! خداوند شما را حفظ کند و پیروز گرداند و بر کسانی که همچون من هستند، یاریتان دهد! اگر

سخنان شما را سنگ خاره بشنود، نرم می‌شود و سر عقل می‌آید و لکن «لا حول و لا قوه الا بالله».

فقال (عليه السلام): (أنتم إن شاء الله خير مني، بل أسأل الله أن يرحمني بفضلكم عنده، فأنتم نصرتم الحق وسمعتكم كلمات الله وأطعتم الله وعملتكم بما أمركم به سبحانه، أما أنا فقد شاء الله أن يجعلني طريقاً ليوصل لكم رسالته، وإلا فلا أرى نفسي خيراً من الأظهر الذين أطاعوا الله وصدقوا بكلماته، وفقكم الله جميعاً وجزاكم الله خيراً).

فرمود: «شما ان شاء الله از من بهترید؛ بلکه من به فضلی که شما در پیشگاه خدا دارید از او مسئلت می‌کنم مرا مشمول رحمتش قرار دهد. شما حق را یاری کردید و کلمات خدا را شنیدید و او را اطاعت نمودید و به آنچه خدا فرمان‌تان داده عمل نمودید. خداوند خواسته است که مرا طریقی برای رساندن رسالتش به شما قرار دهد، و من خود را از بندگان پاکی که خدا را بندگی کردند و کلمات او را تصدیق نمودند، برتر نمی‌بینم. خداوند همگی‌تان را توفیق دهد و پاداش نکو عنایت فرماید!».

* * *